

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 14. 7. 2016, č. j. 59 Af 39/2015 - 67,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci usnesením ze dne 14. 7. 2016, č. j. 59 Af 39/2015 – 67, zastavil pro nezaplacení soudního poplatku řízení o žalobě, jíž se žalobkyně domáhala zrušení nebo vyslovení nicotnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 7. 2015, č. j. 21816/15/5100-31462-809436, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Liberecký kraj, Územního pracoviště v Jilemnici ze dne 25. 11. 2014, č. j. 1331510/14/2607-00460-603261, jímž nebylo vyhověno její žádosti o vrácení přeplatku na dani z nemovitých věcí.

Proti uvedenému usnesení krajského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížnost, jíž se domáhala zrušení napadeného usnesení krajského soudu. Důvody pro zrušení rozhodnutí krajského soudu spatřovala stěžovatelka zejména v tom, že její žádost o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce byly objektivně důvodné, soudu řádně a včas prokázané, avšak krajským soudem řádně nevyřízené.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve otázkou, zda jsou v projednávané věci splněny veškeré podmínky řízení, a shledal, že kasační stížnost byla podána opožděně.

Z údajů na doručence (č. l. 68 spisu krajského soudu) vyplývá, že napadené usnesení krajského soudu bylo v souladu s § 49 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. stěžovatelce doručováno do vlastních rukou prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu jejího bydliště označenou v žalobě. Vzhledem k tomu, že zde stěžovatelka nebyla dne 18. 7. 2016 zastížena, byla zásilka téhož dne uložena v provozovně provozovatele poštovních služeb [§ 49 odst. 2 a 3 písm. a) o. s. ř.]. Stěžovatelce byla zároveň zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedla. Vzhledem k tomu, že si stěžovatelka v zákonné desetidenní lhůtě (§ 49 odst. 4 o. s. ř.) doručovanou písemnost nevyzvedla, považuje se daná písemnost za doručenou posledním dnem této lhůty, jenž připadl na čtvrtek 28. 7. 2016. Uvedeného dne jí tedy bylo napadené usnesení doručeno. Na tom nic nemění skutečnost, že písemnost byla následně stěžovatelce v souladu s § 49 odst. 4 o. s. ř. vhozena do schránky dne 1. 8. 2016, ani tvrzení stěžovatelky uvedené v jejím podání ze dne 1. 8. 2016, určeném krajskému soudu, které obsahuje mj. návrh na vyslovení neúčinnosti doručení dané zásilky. Stěžovatelka v tomto podání sice tvrdí, že pošta na zásilce neuvedla, kdy byla tato zásilka uložena a připravena k vyzvednutí, na již zmiňované doručence vrácené provozovatelem poštovních služeb krajskému soudu je ovšem zcela zřetelně zaznamenáno, že zásilka byla uložena a připravena k vyzvednutí dne 18. 7. a že adresátu (stěžovatelce) byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl, což stěžovatelka žádným relevantním způsobem nezpochybňuje.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí, zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení napadeného usnesení stěžovatelce, tedy čtvrtek 28. 7. 2016. Poslední den lhůty tak připadl na čtvrtek 11. 8. 2016 a tímto dnem lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost stěžovatelka podala faxem až dne 15. 8. 2016 a k poštovní přepravě ji předala dne 18. 8. 2016, tato kasační stížnost je tedy podána opožděně.

Krajský soud přitom v napadeném usnesení stěžovatelku řádně poučil, že je ve věci možné podat kasační stížnost, v jaké lhůtě a ke kterému soudu.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost jako opožděnou odmítnout.

Jen pro úplnost Nejvyšší správní soud uvádí, že nemohl za kasační stížnost považovat již zmiňované podání stěžovatelky ze dne 1. 8. 2016, adresované krajskému soudu a jemu doručené faxem dne 1. 8. 2016 a poštou dne 5. 8. 2016. Toto podání obsahuje výše uvedený návrh, aby krajský soud vyslovil neúčinnost doručení zásilky obsahující předmětné usnesení krajského soudu o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku, dále návrh, aby krajský soud toto své usnesení s odkazem na § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 8. 2011, č. j. 1 As 74/2011 - 251, publikovaný pod č. 2410/2011 Sb. NSS, sám zrušil, dále opětovný návrh na ustanovení zástupce a osvobození od soudních poplatků pro řízení o žalobě, opětovný návrh na přiznání odkladného účinku žalobě a doplnění jeho důvodů, opětovnou

pokračování

námítku podjatosti všech soudců krajského soudu a vyjádření nesouhlasu s tím, aby krajský soud rozhodl o věci samé bez jednání. Byť stěžovatelka v uvedeném podání ze dne 1. 8. 2016 avizovala rovněž svůj úmysl podat v budoucnu v této věci kasační stížnost, toto podání ji neobsahuje. Kasační stížnost stěžovatelka uplatnila, jak již bylo zmíněno, až dne 15. 8. 2016, a v ní také uvádí, že ji podává „*v zájmu právní jistoty pro případ, že by krajský soud ani po podání z 01. 08. 2016 nerevokoval své výše uvedené rozhodnutí*“. Kasační stížnost však stěžovatelka podala, jak již bylo rovněž vysvětleno, opožděně.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost stěžovatelky musela být bez jakýchkoli pochybností odmítnuta jako opožděná, již Nejvyšší správní soud nerozhodoval o její žádosti o osvobození od soudních poplatků ani o návrhu na ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti, které stěžovatelka uplatnila společně s kasační stížností (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008 - 48, publ. pod č. 1741/2009 Sb. NSS), ani o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 30. srpna 2016

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu